

Sygn. akt IV Ka 384/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2017 r.

sprawy **B. P.**

córki W. i W. z domu S.

urodzonej (...) w O.

oskarżonej z art. 190 a § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, 13 § 1 kk w zw. z art. 190a § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 190a § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 286 kk i art. 190a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 190a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżoną i jej obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 15 lutego 2017 r. sygnatura akt II K 87/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. O. z Kancelarii Adwokackiej w K. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 384 / 17

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Bystrzycy Kłodzkiej oskarżył B. P. z d. C. o to, że:

1. w dniu 2 listopada 2012 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, celem wyrządzenia szkody majątkowej podszyła się za B. C. c.F., wykorzystując jej dane osobowe, poprzez zawnioskowanie za pośrednictwem sieci internet o umowę pożyczkową w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...), w kwocie 1000 zł., tj. o czyn z art. 190a § 2 kk;

2. w okresie od 13 grudnia 2012 roku do 21 grudnia 2012 roku w W., województwa (...) działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp z o.o. z siedzibą w- W. przy ul. (...) w ten sposób, że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd podczas składania poprzez sieć internet wniosku o umowę pożyczki o numerze (...) w kwocie 900 zł i wniosku o kwotę dodatkową do tej samej pożyczki w wysokości 600zł podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej przy czym w dniu 14 stycznia 2013 roku dokonała jednorazowej wpłaty w wysokości 157,50 zł, celem przedłużenia terminu spłaty pożyczki, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. i art.. 190a § 2 kk w zw. z art 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

3. w dniu 2 kwietnia 2013 roku w W. województwa (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp. z o.o, z siedzibą w S. przy ul. (...), w ten sposób, że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd podczas składania poprzez sieć internet wniosku o umowę pożyczkową o numerze (...) na kwotę 600 zł, podszywając się za B. C.c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nie dosłanie wymaganych dokumentów w terminie, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw, z art 11 § 2 kk;

4.w okresie od 21 lutego 2013 roku do 8 kwietnia 2013 roku w W., województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c F. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez trzykrotne złożenie poprzez sieć internet wniosku o umowę pożyczkową na łączną kwotę 1100 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nie dosłanie wymaganych dokumentów, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art 12 kk w zw. z art. 11§2kk;

5. w okresie od 2 listopada 2012 roku do 11 marca 2013 roku w W., województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez sześciokrotne złożenie poprzez sieć internet wniosku o umowę pożyczkową na łączną kwotę 4000 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odrzucenie poszczególnych wniosków, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2kk;

6. w dniu 11 marca 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz O. M. Sp z o.o. z siedzibą w G. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o urnowe pożyczkową na kwotę 500 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

7. w okresie od 1 listopada 2012 roku do 2 stycznia 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, celem wyrządzenia szkody majątkowej, podszyła się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, poprzez pięciokrotne zawnioskowanie za pośrednictwem sieci internet o umowę pożyczkową w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. przy ul. (...) na łączną kwotę 2500 zł, tj. o czyn z art. 190a § 2 kk w zw. z art 12 kk;

8. w dniu 28 marca 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) S.A. z siedzibą w G. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową o numerze (...) na kwotę 600 z!, gdzie posłużyła się w celu użycia za autentyczny, wcześniej podrobionym dokumentem w formie skanu aneksu nr 2 z dnia 16.03.2012 roku do umowy zawartej dnia 01 10.2011 roku pomiędzy (...) S.A. z/s w W. przy ul. (...) a B. C., podszywając się za B. C. c. F.,

wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odrzucenie wniosku, tj. o czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk;

9. w dniu 1 lutego 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, celem wyrządzenia szkody majątkowej, podszyła się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, poprzez zawnioskowanie za pośrednictwem sieci internet o umowę pożyczkową w (...) S.A. z siedzibą w G. przy ul. (...) w kwocie 600 zł, tj. o czyn z art. 190a § 2 kk;

10. w dniu 3 kwietnia 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) S.A. z siedzibą w G. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie poprzez sieć internet wniosku o umowę pożyczkową o numerze (...) na kwotę 500 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

11. w dniu 21 grudnia 2012 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...) lok (...) w ten sposób że doprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową o numerze (...) na kwotę 500 zł, następnie w dniu września 2013 roku, posłużyła się podrobionym dokumentem w postaci ugody nr (...) w sprawie zmiany terminu i określenia nowej formy spłaty pożyczki, przez nakreślenie podpisu B. C. jako dłużnika przedmiotowej pożyczki i nadesłanie tego dokumentu na adres wymienionej spółki, podszywając się za B. C. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, przy czym w dniu 7 lutego 2013 roku dokonała jednorazowej wpłaty w wysokości 67,25 zł celem przedłużenia terminu spłaty pożyczki, tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 190a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

12. w okresie od 1 lutego 2013 roku do 15 lutego 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, celem wyrządzenia szkody majątkowej, podszyła się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, poprzez dwukrotne zawnioskowanie za pośrednictwem sieci internet o umowę pożyczkową w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. przy ul. (...) na łączną kwotę 800zł, przy czym w każdym z wymienionych wniosków internetowych, posłużyła się w celu użycia za autentyczne, wcześniej podrobionymi dokumentami w postaci trzech potwierdzeń wykonania przelewów bankowych z tytułu uzyskanych poborów z konta Instytutu (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) z dnia 3 grudnia 2012 roku, 3 stycznia 2013 roku i 1 lutego 2013 roku, poprzez wykonanie elektronicznych potwierdzeń przelewów banku (...) S.A. z siedzibą w W. przy ul. (...) i nadesłanie tych dokumentów w załączniku internetowym na adres spółki (...), tj. o czyn z art. 190a§2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

13. w dniu 28 lutego 2013 w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. przy ul. (...), w ten sposób, że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową na kwotę 500 zł, przy czym posłużyła się w celu użycia za autentyczne wcześniej podrobionymi dokumentami w postaci trzech potwierdzeń wykonania przelewów bankowych z tytułu uzyskanych poborów z konta Instytutu (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) z dnia 3 grudnia 2012 roku, 3 stycznia 2013 roku i 1 lutego 2013 roku, poprzez wykonanie elektronicznych potwierdzeń przelewów banku (...) S.A. z siedzibą w W. przy ul. (...) i nadesłanie tych dokumentów w załączniku internetowym na adres spółki (...), podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 190a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

14. w okresie od 17 stycznia 2013 roku do 7 lutego 2013 roku w W., województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, celem wyrządzenia szkody majątkowej podszyła się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, poprzez dwukrotne zawnioskowanie za pośrednictwem sieci internet o umowę pożyczkową w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul (...) na łączną kwotę 1500 zł, tj. o czyn z art. 190a§2 kk w zw. z art. 12 kk;

15. w dniu 17 stycznia 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp. zo.o. z siedzibą w W. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową numer (...) na kwotę 1500 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

16. w dniu 22 lutego 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) s.c. z siedzibą w G. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową o numerze (...) na kwotę 500 zł, przy czym posłużyła się w celu użycia za autentyczne, wcześniej podrobionymi dokumentami w postaci trzech potwierdzeń wykonania przelewów bankowych z tytułu uzyskanych poborów z konta Instytutu (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) z dnia 3 grudnia 2012 roku, 3 stycznia 2013 roku i 1 lutego 2013 roku, poprzez wykonanie elektronicznych potwierdzeń przelewów banku (...) S.A. z siedzibą w W. przy ul. (...) i nadesłanie tych dokumentów w załączniku internetowym na adres spółki (...), podszywając się za B. C., c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk i art 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

17. w dniu 19 marca 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, celem wyrządzenia szkody majątkowej, podszyła się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, poprzez zawnioskowanie za pośrednictwem sieci internet o umowę pożyczkową numer (...) w (...) Sp z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...) w kwocie 1000 zł, tj, o czyn z art. 190a § 2 kk;

18. w dniu 10 kwietnia 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), w ten sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową na kwotę 1500 zł, otrzymując kwotę 700zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj, o czyn z art 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art 11 § 2 kk;

19. w dniu 20 grudnia 2012 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) w ten sposób, że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową na kwotę 500 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

20. w dniu 1 listopada 2012 roku w W. województwa (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) (lok. (...), w ten sposób, że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd podczas składania przez sieć internet wniosku o umowę pożyczkową na kwotę 900 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na niewykonanie opłaty rejestracyjnej, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

21. w dniu 28 listopada 2012 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c.F. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...), w ten sposób, że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd podczas składania przez sieć internet wniosku o umowę pożyczkową o numerze (...) na kwotę 500 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe celem wyrządzenia szkody majątkowej przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na brak kontaktu z klientem, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

22. w dniu 19 marca 2013 roku w W. województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. C. c. F. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...), w fen sposób że wprowadziła pracowników wymienionej spółki w błąd poprzez złożenie internetowego wniosku o umowę pożyczkową na kwotę 930 zł, podszywając się za B. C. c. F., wykorzystując jej dane osobowe, celem wyrządzenia szkody majątkowej, tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 190a§ 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 15 lutego 2017r. sygn. akt II K 87/16:

I. oskarżoną B. P. uznał za winną popełnienia zarzuconych jej czynów opisanych w pkt I, IX i XVII części wstępnej wyroku, przyjmując, że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności, tj. uznał oskarżoną B. P. za winną popełnienia ciągu przestępstw z art.190a§2 kk i za ten ciąg przestępstw na podstawie art.190a§2 kk w zw. z art.91§1 kk wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżoną B. P. uznał za winną popełnienia zarzuconych jej czynów opisanych w pkt VII i XIV części wstępnej wyroku, przyjmując że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności, tj. uznaje oskarżoną B. P. za winną popełnienia ciągu przestępstw z art.190a§2 kk w zw. z art.12 kk i za ten ciąg przestępstw na podstawie art.190a§2 kk w zw. z art.91§1 kk wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżoną B. P. uznał za winną popełnienia zarzuconych jej czynów opisanych w pkt II, IV i V części wstępnej wyroku, przyjmując że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności, tj. uznał oskarżoną B. P. za winną popełnienia ciągu przestępstw z art.286§1 kk i art.190a§2 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.11§2 kk oraz art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk i art.190a§2 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.11§2 kk i za ten ciąg przestępstw na podstawie art.14§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk w zw. z art.91§1 kk wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżoną B. P. uznał za winną popełnienia zarzuconych jej czynów opisanych w pkt III, VI, X, XV, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII części wstępnej wyroku, przyjmując że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności, tj. uznał oskarżoną B. P. za winną popełnienia ciągu przestępstw z art.286§1 kk i art.190a§2 kk w zw. z art.11§2 kk i art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk i art.190a§2 kk w zw. z art.11§2 kk i za ten ciąg przestępstw na podstawie art.14§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk w zw. z art.91§1 kk wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. oskarżona B. P. uznał za winną popełnienia zarzuconych jej czynów opisanych w pkt VIII, XI, XIII i XVI części wstępnej wyroku, przyjmując że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności, tj. uznał oskarżoną B. P. za winną popełnienia ciągu przestępstw z art.286§1 kk i art.190a§2 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk i art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk i art.190a§2 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk i za ten ciąg przestępstw na podstawie art.14§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk w zw. z art.91§1 kk wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. oskarżoną B. P. uznał za winną popełnienia zarzuconego jej czynu opisanego w pkt XII części wstępnej wyroku, tj. czynu z art.190a§2 kk i art.270§1 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.11§2 kk i za czyn ten na podstawie art.270§1 kk w zw. z art.11§3 kk wymierzył jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art.91§2 kk połączył orzeczone wobec oskarżonej B. P. w punktach I-VI wyroku kary pozbawienia wolności i wymierzył jej karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonej B. P. w pkt VII wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres jej zatrzymania od dnia 3 marca 2015r. godz. 6.50 do dnia 4 marca 2015r. godz.11.30 - przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art.46§1 kk orzekł wobec oskarżonej B. P. obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej B. C.kwoty 5.000 (pięć tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

X. na podstawie art.618§1 pkt 11 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. O. kwotę 826,56 zł tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w toku procesu;

XI. na podstawie art.624§1 kpk zwolnił oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w części orzeczenia o karze nie pogodziła się oskarżona, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy jak też własną.

Oskarżona w apelacji własnej zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. na podstawie art.438 pkt 4 kpk rażąco niewspółmierność kary i na podstawie art. 437§1 jkpk wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez orzeczenie odmiennie co do istoty niezastosowania przez Sąd I instancji dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary;
2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art.4 kpk poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonej i oparcie stanu faktycznego sprawy wyłącznie na okolicznościach i dowodach obciążających oskarżoną przy jednoczesnym pominięciu dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego i innych dowodów przemawiających na jego korzyść;
3. błędne zastosowanie dyrektyw z art. 53§1 i 2 kk.

Apelujący obrońca zaskarżył wyrok w całości co do kary, zarzucając:

Nie zastosowanie wobec oskarżonej środka związanego z poddaniem sprawcy próbie, tj. nie orzeczenie przez sąd I instancji wobec B. P. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby.

W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie o zastosowaniu środka w postaci zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonej w punkcie VII zaskarżonego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 5-u lat przewidzianej w Kodeksie karnym wersji sprzed nowelizacji tej ustawy w dniu 1 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obie apelacje są całkowicie bezzasadne.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił sprawstwo i zawinienie oskarżonej B. P. co do zarzucanych jej łącznie 22 występków, popełnionych zarówno w fazie usiłowania jak i dokonania, kwalifikowanych jako ciągi przestępstw z art. 190 a § 2 kk, także w warunkach z art. 12 kk, w kumulacji z art. 286 § 1 kk i art. 190a § 2 kk i art. 12 kk a także z art. 270 § 1 kk. Ustalenia te nie są kwestionowane przez apelujących, tym bardziej, że zostały poczynione zgodnie także z wyjaśnieniami oskarżonej.

Wbrew oczekiwaniom apelujących kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku jednoznacznie potwierdziła, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił stopień społecznej szkodliwości tych czynów i winy oskarżonej, co przełożył na akceptowalne (choć nader łagodne) kary jednostkowe i łączną 1-go roku i 2-ch miesięcy pozbawienia wolności. Rozstrzygnięciu takiemu nie można zarzucić dowolności, wymiar kar jednostkowych dotyka dolnych granic ustawowego zagrożenia. I tak, za ciąg 3 występków z art. 190 a § 2 kk (zagrożonych kara pozbawienia wolności do 3-ch lat) wymierzono karę tylko 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg 2-ch występków z art. 190 a § 2 kk w zw. z art. 12 kk także karę tylko 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności. Za ciągi występków oszustwa z art. 286 § 1 kk

w kumulacji z art. 190 a § 2 kk a także z art. 270 § 1 kk (pkt. III, IV i V dyspozycji) wymierzono kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż występki oszustwa (będący tu wyznacznikiem wymiaru kary) jest zagrożony karą od 6-ciu miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Tak więc Sąd Rejonowy potraktował oskarżoną wyjątkowo łagodnie, mimo że uwzględnił licznie występujące okoliczności ją obciążające, tj. sposób działania cechujący się premedytacją, zaplanowaniem i konsekwentnym realizowaniem przestępczego planu, z rażącym wykorzystaniem zaufania, jakim obdarzył ją ówczesny pracodawca (...) SA, którego była konsultantką. Uwzględnił także Sąd Rejonowy uprzednią karalność sądową oskarżonej, ustalając iż była ona już 6-ciokrotnie karana za przestępstwa podobne, głównie oszustwa z art. 286 § 1 kk, podkreślając słusznie, iż dotychczas wymierzone oskarżonej kary z dobrodziejstwem probacji nie wywarły na niej oczekiwanego skutku w postaci zapobieżenia łamaniu prawa w przyszłości, oskarżona z uporem powracała na drogę przestępstwa, z którego uczyniła sobie wręcz sposób na pozyskiwanie stałych dochodów. Wyrażenie żalu i skruchy oraz złożenie wyczerpujących wyjaśnień (wprawdzie w obliczu jednoznacznych dowodów obciążających) zostało oskarżonej zarachowane na poczet okoliczności łagodzących wymiar kary.

Suma wymierzonych w zaskarżonym wyroku kar jednostkowych to 3 lata i 10 miesięcy pozbawienia wolności, zatem kara łączna roku i 2-ch miesięcy razi łagodnością, ale niestety w sprawie nie wywiedziono apelacji na niekorzyść oskarżonej, więc w postępowaniu apelacyjnym nie można podwyższyć jej wymiaru.

Do wydania zaskarżonego wyroku tj. przez okres 4-ch lat od popełnienia przestępstw, oskarżona nie naprawiła szkód wyrządzonych swym przestępczym procederem. Mało czytelne skany dowodów przelewu kwoty 800 złotych w bliżej nie określonej dacie w 2017r., dołączone do apelacji, także sytuacji oskarżonej nie zmieniają, uwagę zwracając natomiast umieszczone na nich dane adresowe oskarżonej w zestawieniu z osobą B. C., podczas gdy od czerwca 2016r. oskarżona nosi nazwisko P..

Jakkolwiek w dacie czynów przypisanych oskarżonej obowiązywało łagodniejsze uregulowanie art. 69 § 1 k, umożliwiające stosowanie probacji w razie wymierzenia kary do 2-ch lat pozbawienia wolności, to jednak brak jest w sprawie jakichkolwiek uzasadnionych powodów do zastosowania takiego unormowania wobec oskarżonej B. P..

Apelujący obrońca z urzędu zarzucił, iż wykonanie kary wymierzonej wyrokiem wyizoluje oskarżoną ze społeczeństwa i zburzy jej porządek życiowy, przez co nie będzie ona w stanie naprawić wyrządzonych szkód ani zasądzonego pokrzywdzonej zadośćuczynienia. Takie argumenty nie przekonują, wszak elementarnym warunkiem do stosowania probacji jest uzasadnione wnioskowanie, iż skazany – pomimo nie wykonania kary - nie powróci na drogę przestępstwa, którego to wniosku w przypadku B. P. nie sposób w żadnej mierze wywieść, skoro dotychczas była skazana aż 6 - krotnie na kary z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania, a dopuszczając się kolejnych przestępstw zawiodła zaufanie sądów orzekających.

Podnoszone w apelacji własnej oskarżonej argumenty za zastosowaniem wobec niej dobrodziejstwa probacji także są nieskuteczne. Oskarżona najwyraźniej zapomniała o opisaney wyżej jej dotychczasowej przeszłości kryminalnej i uprzednich skazaniach, które zdecydowanie przekreślają celowość czynienia rozważań o ewentualnym łagodniejszym potraktowaniu oskarżonej w kontekście dobrodziejstwa z art. 69 § 1 kk. Akcentuje natomiast swe próby zawarcia ugody i naprawienia szkód, swą rzekomą „niewiedzę” jak naprawić szkody, chęć znalezienia pracy i jej podjęcie od grudnia 2016r., zawarcie związku małżeńskiego i ciążę, bliżej nie określone plany ukończenia studiów wyższych oraz okoliczności uwzględnione przez Sąd Rejonowy

(przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy).

Z całą mocą należy stwierdzić, iż kolejne stosowanie dobrodziejstwa probacji

(po raz 7-my !) byłyby dla oskarżonej demoralizujące, nie spełniłyby wobec niej ustawowych zapobiegawczych i wychowawczych celów kary z art. 53 § 1 kk, zaś w odczuciu powszechnym w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa tworzyłyby uzasadnione przekonanie o bezkarności oskarżonej.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk, uznając, iż wobec orzeczenia kary izolacyjnej i braku po stronie oskarżonej jakiegokolwiek majątku, zasadnym jest zwolnienie oskarżonej od ich ponoszenia.